

ಎಂ.ಆರ್. ಕಮಲ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಾ ಆರ್.ಕೆ.

ಅಮೃನೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೋಸೆಸಿವೋನೆಸ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅಮೃನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹಿರಿಯಿರು ಹೇಳುವುದು, ಅಮೃನೆ ನೋವೆಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ನಾವು ಅಮೃನಾದಾಗ'

ಎಣ್ಣೆ-ಸಿಗೆಯ ಸಂಬಂಧ. ತಾರುಣ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಸೋಕುತ್ತಲೇ ಅರಳುವ ಹೂವಿನಂತೆ ಮುಖವರಳಿದ್ದುತ್ತದೆ, ನಗುವೊಂದು ತುಟಿ ಚಿಮ್ಮತ್ತದೆ, ಕುದಿನೋಟಿಪೊಂದು ಸಳಕ್ಕನೇ ಮಿಂಚಿದುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ – ಎಲ್ಲರೂ ತನನ್ನ ಗಮನಿಸಲಿ ಎಂದೇ ಕಂಬಕ್ಕೊರಿಗಿ ರೇಜಿ ಬಿಭಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹಂಸಿಕಾಳ ಅಮೃನೆ ಕಥೆ ಈಳಿ. ‘ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿದ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾರ್ಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ವಯಸ್ಸು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರೇ ಬ್ಯಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕರೆದೂಯ್ಯಾತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಗೌತಿರುವ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಗೇ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ ಎಂಬುದವೇ ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಂಸಿಕಾಳ ಅಪ್ಪಿನಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೂರೂ ಇಂವಿಲ್, ಹಾಗಾಗಿ ಹಂಸಿಕಾ ಹೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ

ಅಪ್ಪನ ಹೆಸರನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಡಲು ಅಮೃನೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅಮೃನ ತಳಮಳ ಎಂತೆಂಭ ಪೇಚಾಟಗಳನ್ನು, ಯಿದವಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ.

ಬಿ.ಎಸ್. ಅರಿಮ ವರ್ವ್ ಓದುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೀನಿಗೆ ಈ ಅಮೃಂದಿರ ತಳಮಳ ಕಂಡರೆ ಕೆಂಡರಂತಹ ಕೋಪ. ‘ಈ ಅಮೃಂದಿರು ಹೀಗೆ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅಳುಕು ಮಾಡಿಕಿಡಿರಿಂದಲೇ ಅಂತಹ ದುಷ್ಪರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಹೆದರ್ಯತ್ತ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಮುಗಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ‘ಅವನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಎರಡು ಬಾರಿಸು ಮಾರ್ಗೇ’ ಅಂತ ಅಮೃ ಯಾಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಶಾಲೀನಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾರ್ಗಮೇಲೆ ದೈಹಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಾಡಿಯಾರು ಎಂಬುದು ಮೊದಲ ಆತಂಕವಾದರೆ, ಇವಳಿ ಒಡಲಿನ ಆಸ್ಯೇ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಕೆರಳಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅಮೃಂದಿರ

ವರದನೆ ಆತಂಕ. ಹಾಗೆ ಬಣ್ಣಿದ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಒಲಿವ ಕ್ಷಣಿಗಳನೇ ಬಹಳ ಸುಂದರ. ಆದರೆ ಬೆಳಿಕ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿಖಾಯಿಸುವುದು ಸುಲಭವೇನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವೂ ಅಮೃನೆ ಇರುತ್ತದಲ್ಲ. ಚಿಗರಗಣ್ಣಿನ ಮಾರ್ಗಿಗೆ ಆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

‘ನಾನು ಮತ್ತು ಮಗಕು ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರೇಂಡ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಮೃಂದಿರು, ‘ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ತಾನು ಅವನೋಡನೆ ಹೀಗೆ ಶಿಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾ...’ ಎನ್ನುವರೆಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗಿಂದನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ. ಅಷ್ಟೇಂದು ಮುಕ್ತೆಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾತ್ತ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದೂ ಕಷ್ಟವೇ.

‘ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಒಷ್ಟಂದದ ಮೇಲೆ ಆಪ್ತ ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ ತಪ್ಪಾದರೂ ಏನು? ಹುಡುಗರೂ ಅಂತಹ ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದರುತ್ತಾರಲ್ಲ! ಈ ಶೀಲದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ